

Tizenkét vízcsepp történet

Egy tanítvány egyszer megkérdezte Mesterét:

- Mi választ el engem az Igazságtól?

A Mester azt válaszolta:

- Nem csak te egyedül vagy elszakadva az Igazságtól, hanem sokan mások is. Elmesélek neked tizenkét kis történetet, melyek első hallásra egyszerűnek tűnnek majd. Újra meg újra át kell gondolnod őket, sok százszor. S mikor már azt hiszed, hogy megértetted, akkor se hagyd abba, egészen addig, míg átfolynak rajtad, s átalakítanak. Míg a kis történetből nagy lesz, és a nagyból parányi.

9. Történet

Egy vízcsepp a Tengerben összedobolta a többi vízcseppet, hogy lázadjanak föl a Tenger ellen.

10. Történet

- A tisztségem révén – mondta az egyik vízcsepp a másoknak a Tenger közepén – máától ki vagy zárva a Tengerből.

1. Történet

Egyszer volt egy vízcsepp a Tengerben, aki azt állította: Tenger sosem létezett. Ezzel így van sok ember is. Ott állnak Istenben, és azt állítják: Isten?! – sosem létezett.

2. Történet

- A szabadságomat akarom! – követelőzött egy vízcsepp a Tengerben.

A Tenger jószívű volt, és felemelte őt a felszínre.

- A szabadságomat akarom! – hajtogatta tovább a vízcsepp.

A Nap meghallotta kérését, és felemelte egy felhőre.

- Én a szabadságomat akarom! – erőszakoskodott továbbra is a vízcsepp.

A felhő elengedte őt, és ismét a tengerbe jutott.

3. Történet

Egy intellektuális vízcsepp, az egy intellektuális vízcsepp, de nem a Tenger.

4. Történet

- Az összes többi vízcsepp nem ér semmit! – jelentette ki egy vízcsepp a Tengerben.

5. Történet

Kétségek nélkül felismerte egy vízcsepp:

- Én valamivel jelentőségtejtjesebb vagyok, mint a Tenger!

6. Történet

- Én talán sohasem fogok találkozni a Tengerrel! – sóhajtott a vízcsepp a Tengerben.

7. Történet

- Á! Mit érdekel engem a Tenger! – legyintett a vízcsepp a Tengerben.

8. Történet

Egy vízcsepp szembeszállt a sorsával. Ott volt a Tenger közepén, és nem akart a Tengerről tudomást venni.

11. Történet

Te az én szeretetemben létezel – súgta a Tenger a vízcseppnek. De a vízcsepp nem hallotta meg, mert ő maga telve volt szerelemmel egy másik vízcsepp iránt.

12. Történet

- Ha sikerülne nekem minden egyes vízcseppet szeretetembe fogadnom, akkor én lennék maga a Tenger! – gondolta a vízcsepp a Tengerben.

S így elkezdte az egyik vízcseppet a másik után (magába) szeretni.

De volt ott egy, aki egyszer valamikor nagy szenvedést okozott neki, élete legnagyobb szenvedését. Neki nagy szeretete ellenére sem tudott megbocsájtani. És mert szeretetéből egyetlen vízcsepp hiányzott, csupán emiatt nem válhatott Tengerré.

A tanítvány újra elmegy a Mesterhez:

- Mondd Mester, valaha létezett egy vízcsepp, amely Tengerré vált?

A Mester elmesélte az utolsó történetet:

- Volt egyszer egy vízcsepp, aki kereste a Tenger csendjét, a Tenger mélységét! Nagy volt az igyekezete, telve megbocsájtással, s egyszer váratlanul megszólalt neki a Tenger: „Te Én vagy, s Én Te vagyok.” Kitérte karjait, s magába fogadta a vágyakozó vízcseppet. Ami a Tenger sajátja volt, az az Ő sajátossága is lett. A Tenger csendjévé, szélességévé vált, s mélysége a világ gyógyítója lett. Tudd, hogy kegyelmes a Tenger ahhoz, ki szereti őt. Bőségébe fogadja azt, ki valóban akarja Őt.

- Mi történik akkor, ha egy ilyen csepp bepiszkolódott? – kérdezi a tanítvány.

Teljes szívéből kacagott fel a Mester: - Annyira koszos egy vízcsepp sem tud lenni, hogy a Tenger meg ne tudná tisztítani!